

TRZYDZIESTOLECIE SZCZECIŃSKICH ÓSEMEK

Dzień Podziemnego Państwa Polskiego - rocznica powstania Szarych Szeregów.

8 SZCZECIŃSKA DRUŻYNA HARCEREK „ŚWIT” [IM. KRYSZYNY WAŃKOWICZ PS. „ANNA”]

I. HISTORIA DRUŻYNY

8 Szczecińska Drużyna Harcerek „Świt” została założona przez Marię Tomaszewską w marcu 2017r., początkowo działając na terenie Wielgoła, Sławociesza i Zdunowa. 19 maja 2017r. w czasie biwaku szczebu została powołana na drużynę próbną, a dokładnie rok później, 19.05.2018r. - w „urodziny drużyny”, na drużynę związkową. W tym samym roku jednostka zaczęła działać również w Załomiu. 22 września 2018r. „Świt” przyjął w swoje szeregi harcerki z rozwiązującej się 13 SDH „Czarna 13”, poszerzając swoją działalność o Kijewo i Dąbie. Obecnie drużyna działa na terenie całego szczebińskiego Prawobrzeża.

DRUŻYNOWA

Od 2017 do dnia dzisiejszego (2020) drużynową jest p.wd. Maria Tomaszewska HR.

II. TRADYCJE I OBRZĘDY

OBRZĘDOWOŚĆ DRUŻYNY

Obecnie (2020) w drużynie działają 4 zastępy: I

„Gwiazdy”, III „Jutrzenka” i IV „Zorza” oraz Zastęp Zastępowych „Halo”. Obrzędowość drużyny jest związana z kolejnymi porami doby, do których nawiązujemy poprzez nazwę Świt wskazującą na moment przejścia między nocą a dniem. Barwą drużyny jest kolor złoty. Chusta drużyny jest czarna z 5 wstążeczkami: granatową, niebieską błękitną, żółtą i złotą. Barwy poza porami dnia i nocy symbolizują również poszczególne stopnie oraz ścieżki w rozwoju własnym. Kolory są ułożone od najciemniejszego do jaśniejszego, symbolizując światło wiedzy, którą harcerka nabywa z każdym stopniem, aby następnie dzielić się nią z innymi. Jest to element, którym chcemy się kierować w swoich działaniach, zawsze dbając o swój rozwój i pamiętając o służbie na rzecz drugiego człowieka. Kolor złoty jest zarezerwowany dla Zetetu Halo, który swoją nazwą nawiązuje do zjawiska atmosferycznego traktowanego w drużynie jako symbol opieki ZZ nad drużyną i wszystkimi harcerkami. Do-

datkowym oznaczeniem ZZ jest pagon z polnymi kwiatami w barwach drużyny.

III. PATRONKA

KRYSZYNA WAŃKOWICZ PS. „ANNA”

Drużyna zdobywa patronkę, którą ma zostać Krystyna Wańkowicz ps. „Anna” (1919-1944), córka pisarza Melchiora Wańkowicza. Uczestniczka Powstania Warszawskiego, sanitariuszka w batalionie „Parasol” Armii Krajowej, łączniczka kolejno Stanisława Leopolda ps. „Rafał” - dowódcy kompanii w tymże batalionie oraz Janusza Brochwicza-Lewińskiego „Gryfa”. Krystyna wyjątkowo interesowała się naturą oraz rozwojem naukowym. W swoim domu, ze względu na odwagę do stawiania w obronie innych, nazywana była „Don Kichotem”. Ukończyła Gimnazjum Państwowe im. Klementyny z Tańskich Hoffmanowej w Warszawie, po czym rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Nauk Politycznych. Podczas okupacji studiowała na Wydziale Historii Tajnego Uniwersytetu Warszaw-

skiego. Rano 6 sierpnia 1944 ochotniczo przyłączyła się do 14-osobowej grupy opóźniającej, która osłaniała oddziały wycofujące się z południowej Woli. Walczyli przy skrzyżowaniu ul. Żytniej i Młynarskiej, po czym, ok. godz. 10 wycofali się ul. Żytnią w kierunku bramy Cmentarza Kalwińskiego. Tam, po krótkiej odprawie, przeszli przez dziurę w cmentarnym murze i ruszyli ścieżką wzdłuż płotu, gdzie zostali ostrzelani przez moździerze i granatniki. W czasie owych walk zginęła. Świadkiem tej śmierci był ówczesny dowódca Krysi „Gryf”. Matka jeszcze długo po powstaniu poszukiwała ciała Krystyny. Niestety bez powodzenia.

Jej ojciec, Melchior, napisał: Cechowała ją nieustępliwa prawość charakteru, miłość wolności, niezależność myśli i sumiennosc wobec podjętych obowiązków, a dziewczęca jej postać, jej uśmiech i czar jej osobowości pozostał wspomnieniem w sercach towarzyszy broni i tych wszystkich bliskich, którzy ją kochali.

Życie „Anny” zostało opisane w książce Ziele na kraterze M. Wańkowicza.

8 SZCZECIŃSKA DRUŻYNA HARCERZY „ORLĘTA” IM. JANA RODOWICZA „ANODY”

I. HISTORIA DRUŻYNY

POCZĄTEK

8 Szczecińska Drużyna Harcerzy „Orlęta” powstała 8 września 2018 roku. W 2019 roku została drużyną związkową i nadano jej miano drużyny polowej, które zostało podtrzymane w 2020 roku. 5 października 2019 do drużyny dołączyli pierwsi przybocznicy.

KADRA DRUŻYNOWY

Od 2018 roku do dnia dzisiejszego (2020) drużynowym jest p.wd. Stanisław Kabata.

PRZYBOCZNI

Od 2019 do dnia dzisiejszego (2020) - p.wd. Oskar Grodek HO, HO Adam Wawrzyniak, 2019-2020 - HO Adam Romanowski.

II. TRADYCJE I OBRZĘDY

OBRZĘDOWOŚĆ DRUŻYNY

Obrzędowość drużyny nawiązuje do dwóch ważnych środowisk, które odegrały istotną rolę w historii Polski. Pierwsze z nich to Szare Szeregi. Jest to element, który wynosimy z naszego środowiska harcerskiego - Szczepu, za pomocą numeru i patrona drużyny. Drugie źródło obrzędowości

odnosi się do Orłąt Lwowskich, do których nawiązujemy poprzez nazwę naszej jednostki. Jest to nawiązanie do miejsca, w którym została założona drużyna, czyli Szczecin-Wielgowo. To tutaj po II Wojnie Światowej osiedlili się mieszkańcy Lwowa i okolic. Ponadto tamtejsza szkoła nosi imię Orłąt Lwowskich. Obecnie drużyna posiada trzy zastępy (+ Zastęp Zastępowych): „Bieliki”, „Jastrzębie” i „Sokoły”. Barwą drużyny jest czerń i granat, który widnieje na chustach

(czarne chusty z granatowym obszyciem) i pagonach drużyny. Barwy czarno-granatowe przejęliśmy od barw orderu Virtuti Militari. Jest to najwyższe odznaczenie wojskowe w Polsce, nim też wzorował się ks. Lutostawski - twórca krzyża harcerskiego. Dodatkowo order Virtuti Militari oraz czarno-granatowe barwy widnieją w przedwojennym herbie Lwowa. Godło drużyny przedstawia w centrum ósemkę z nałożonym na nią od góry ryciną orła i podpisem na dole.

III. PATRON

JAN RODOWICZ „ANODA”

Naszymi patronem jest Jan Rodowicz „Anoda”. Jako członkowie 8 SDH „Orlęta” chcemy mieć ułańską fantazję i odwagę jak nasz „Ułan Batalionu Zośka”. Jan był podharc mistrzem, porucznikiem, zastępcą dowódcy 3. plutonu „Felek” 2. kompanii „Rudy” Batalionu „Zośka”. Przed wybuchem II Wojny Światowej należał do 23 WDH im. Bolesława Chrobrego, słynnej „Pomarańczarni”. W trakcie okupacji działał w konspiracji w Szarych Szeregach, brał udział w wielu działaniach Małego Sabotażu, a później w działaniach bojowych. W Powstaniu Warszawskim walczył na Woli i Czerniakowie, został wielokrotnie ranny, jednak udało mu się przeżyć do końca walk. Po wojnie zasłużył się upamiętnieniem swoich kolegów z Szarych Szeregów, zbierał dotyczące ich wspomnienia oraz pamiątki. Był inicjatorem stworzenia „Archiwum Batalionu Zośka”. Niestety zmarł tragiczną śmiercią, aresztowany i zamordowany przez SB. Ostatnie swoje lata przeżył w mieszkaniu w Warszawie przy ul. Lwowskiej.

AUTORZY:

Opr. merytoryczne: p.wd. Maria Tomaszewska HR

Opr. graficzne: phm. Kacper Borkowski HR

STRONY DRUŻYNY:

SWIT.SZCZEPWATRA.PL

ORLETA.SZCZEPWATRA.PL

W NASTĘPNYCH NUMERACH:

Szczegółowa historia kolejnych jednostek Szczepu Watra.